

RS

Van der Louw was populair

Hij was de meest aanraakbare burgemeester van Rotterdam ooit, wat meteen zijn populariteit verklaart. Maar een duidelijke nalatenschap heeft André van der Louw (burgemeester van 1974 tot 1981) niet op zijn naam staan, zegt historicus Chris Hietland, schrijver van de gisteren uitgekomen biografie *De kroonprins van Nieuw Links*.

Antti Liukku
Rotterdam

Wat vindt u als biograaf: was André van der Louw een goede burgemeester?

„Het is hoe je het bekijkt. Populair onder de bevolking was hij wel. Terwijl het een controversiële keuze was: Van der Louw was nog maar 41, uitgesproken links en behoorlijk polariserend. De PvdA had toen de meerderheid in de stad en drukte haar zin door. Van der Louw had geen politiek-bestuurlijke ervaring. Hij was voorzitter van de PvdA, kwam van de Vara en zat in de redactie van de Hitweek. Hij was heel anders dan zijn voorganger Thomassen, een ernstig en autoritair bestuurder.”

Ging dat goed?

„Hij voldeed aan de verwachtingen. Het moest democratischer; er was

een roep om inspraak. Van der Louw kon met de mensen praten, was joviaal en enthousiast. Hij opende een eigen spreekuur. Met pijp, houtje-touwtjejas en coltrui ging hij de straat op. Op Katendrecht ging hij in gesprek met boze bewoners over prostitutieoverlast. Hij stelde de nieuwjaarsreceptie in het stadhuis, met gratis drank en

Hij kon met de mensen praten, was joviaal en enthousiast

– Chris Hietland

hapjes, open voor alle Rotterdammers. Die stroomden massaal toe en dat liep uit de hand. Maar Van der Louw vond het prachtig.”

Maar...

„Met de stad ging het niet beter. De problemen veranderden in de jaren 70: werkloosheid, drugsoverlast, integratievraagstukken. Moeilijke kwesties waar de PvdA geen antwoord op had. Van der Louw ook niet, en hij nam zeker niet het voortouw. Een duidelijk nalatenschap

heeft hij dan ook niet als burgemeester. Desondanks bleef hij populair.”

Zelfs bij de havenbaronnen, die aanvankelijk heel kritisch waren.

„Een kantelpunt was de reis met havenbaronnen naar China, in 1978. Wat in Rotterdam niet was gelukt, lukte wel aan de andere kant van de wereld. In een hotelkamer werd een fles whisky opengetrokken en werd al het ongenoegen besproken. Daarna ging het stukken beter. Van der Louw hield van whisky. Ook tijdens de collegevergaderingen liet hij sterke drank aanrukken.”

Hij was ook een rokkenjager.

Opvallend detail in uw boek is dat zijn vrouw na de scheiding een relatie kreeg met de onlangs overleden Hans Simons, toen raadslid en later wethouder.

„De seksuele revolutie is

aan Van der Louw niet voorbij ge-

gaan. Bij zijn aantreden was zijn huwelijk met Corinna al slecht, zij vond al die gezamenlijke verplichtingen verschrikkelijk.

Dat zij een relatie met Simons had, zat Van der Louw aanvankelijk niet lekker. Maar over dat soort zaken werd toen niet geschreven.”

◀ André van der Louw in een kenmerkende pose: met pijp.

ARCHIEFFOTO

